

endelig vil have et Udvalg, som Styrelsen og Ministeriet skal kunne henvende sig til, at dette da bliver sammensat, som det nu er foreslaaet.

Jeg vil haabe, at Udvalget maa komme i et godt Forhold til Ministeriet og Styrelsen af Grønland. Jeg vil inderlig haabe, at det, vi her er i Færd med at etablere som Hjælp for Styrelsen, men i visse Tilfælde naturligvis ogsaa som et Udvalg, der skal øve Kritik overfor Ministeriet og Styrelsen, vil vise sig at være heldigt. Vi har jo nu i ikke ringe Grad rost os af at have styret godt i Grønland, vi har prist vort Styre, og det med nogen Ret. Paa den anden Side tror jeg heller ikke, vi skal skjule for os selv, at helt dadel frit har vort Styre af Grønland ikke kunnet være; Styrelsen har ikke været uden Lyspunkter, og den bærer i hvert Fald Prisen hjem for det gode, der er udrettet oppe paa Grønland, men den har, som sagt, heller ikke kunnet være dadel fri. Efter at vi nu i en lang Tid har prist vort Styre af Grønland og rost os af, at vi har bevaret den grønlandske Befolkning, bragt den større Kultur, givet den Muligheder for Udvikling frem i Tiden, vil jeg advare mod at gaa lige til den modsatte Yderlighed og sige, at det meste af det, der er paa Grønland, er mere eller mindre skævt.

Jeg har allerede ved en tidligere Lejlighed sagt, at det Monopolstyre, vi har, i sig selv opfordrer til Kritik; dette at vi lukker Landet, spærrer det ude fra Omverdenen, er i sig selv en betænkelig Ting. Men naar vi har gjort det, er det, fordi vi ved Afspærringen, Monopolhandelen, har villet give Grønlænderne Sikkerhed for, at de ikke blev udsat for Paavirkning af forskellig Art paa en saadan Maade, at de led Skade. Monopolhandelen, Afspærringen, kan jo kun opretholdes med den Motivering, at man vil hjælpe Grønlænderne. Men de uhyre Afstande mellem Moderlandet og Grønland, Landets Fattigdom og de kolossale Vanskeligheder, der er ved Etableringen af Samfærdigheden, samt den maanedlange Afspærring fra Moderlandet gør det selvfølgelig vanskelig for os nøje at følge det, der foregaar paa Grønland. Det er overordentlig vanskeligt hervedfra stadig at følge Embedsmændene paa en saadan Maade, at vi kan dømme retfærdigt om deres Handlinger. Vi maa stole paa Embedsstanden paa Grønland, og det forpligter os naturligvis ogsaa til at udvælge de bedst mulige, der melder sig for at tage op til Grønland og deltage i Landets Styrelse. Det har i Tidens Løb ikke kunnet undgaas, at en eller anden kom derop, som ikke burde være kommet, som

ikke har paataget sig Opgaven med den Alvor, som Sagen fortjener. Men paa den anden Side tror jeg, man med absolut Sikkerhed kan fastslaa, at den ovenvejende Part af vore Embedsmænd, der i alt Fald i de senere Aar er sendt op til Grønland, har bestræbt sig for at gøre Fyldest i deres Plads og med stedse stigende Interesse har væretaget ikke blot den danske Stats, men ogsaa Befolkningens Interesser.

Jeg vil nu haabe, at det Udvalg, der bliver nedsat, maa kunne øve sin Kritik paa en saadan Maade overfor Styrelsen og Ministeriet, at Samarbejdet maa blive godt, og at man ad den Vej maa kunne faa Initiativet hos Styrelsen frem; og jeg vil ogsaa haabe, at man ingen Sinde vil glemme det Ansvar, man har overfor Befolkningen deroppe og overfor Danmark, som har paataget sig Styrelsen af Grønland og nu i flere Hundrede Aar har gjort et grundlæggende Arbejde deroppe. Jeg vil haabe, at Udvalgets Nedsættelse maa virke fremmende for Arbejdet paa Grønland, saaledes at vi, efter at vi har faaet dette Udvalg nedsat, kan notere, at der er blevet mere Initiativ, og at de Erhvervs-muligheder, der er paa Grønland, bliver udnyttet i videst muligt Omfang, paa bedst mulig Maade, kort sagt, at intet forsømmes.

Jeg nærer ingen Tvivl om, at det Udvalg, der har behandlet Lovforslaget, har gjort sit alleryderste for at give det en saadan Form, at det bedst muligt kunde tjene til Opnaaelse af det Maal, som er Danmarks paa Grønland, og ud fra den Erkendelse takker jeg Udvalget for dets Arbejde og kan anbefale alle de af Udvalget og mig selv stillede Ændringsforslag, men beklager, at jeg ikke kan anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, men tværtimod maa anbefale at stemme imod det.

Pinstrup: Jeg har bedt om Ordet for at udtrykke min Betænkelighed ved Ændringsforslag Nr. 8, hvorefter der nedsættes et Rigsdagsudvalg paa 8 Medlemmer til i særlig Grad at tage Stilling til grønlandske Spørgsmaal. Dette Udvalg skal formentlig hvert eller hvert andet Aar en Tur til Grønland. Saa vil det vistnok være praktisk, at de var der hele Aaret og overvintrede deroppe. Jeg anser det for et Held, at de ikke forstaar Grønlandsk, for ellers tror jeg, at de vil gøre Skade og Forstyrrelse, naar de kommer derop. Jeg frygter for, at et saadant Udvalg vil mene hele Tiden at skulle lave noget, gerne vil lave